

เทศน์เช้า วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถ้าเราเข้าใจเรื่องศาสนาเห็นใหม่ ถ้าเรื่องศาสนาเราฟังเข้าใจ เราต้องคิดถึงคนมีบุญ เวลาพวกใหม่ ๆ ปฏิบัติ เวลาปฏิบัติแล้วก็คิดว่า ถ้าพระอรหันต์จะต้องเหาะเหินเดินฟ้าได้ แบบหนังจีน จะต้องปล่อยแสงได้ทุกอย่าง ทำได้จริงๆ นะ ถ้าจะทำก็ทำได้ แต่ทำอย่างนั้นแล้วนะ ศาสนาไม่มีคุณค่าเลย

คุณค่าของศาสนามันอยู่ที่ผลของอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค เข้าไปกำจัดความทุกข์ของใจ กำจัดความเกิดและความตาย สิ่งที่เกิดและตายมันเกิดจากอวิชชา แต่เรื่องอภิญญา ๖ เดียวนี้เทคโนโลยีมันทำได้ เหาะเหินเดินฟ้า โทรศัพท เครื่องจับเท็จ เรื่องรู้วาระจิต คาดหมายได้โดยวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์มันคำนวณได้ มันทำได้ อภิญญา มันสมัยโบราณวิทยาศาสตร์มันยังไม่เจริญ

อย่างนั้นการรู้วาระ การรู้ล่วงหน้า สิ่งต่างๆ นี่เป็นความดีมาก แต่การรู้ล่วงหน้า หรือการรู้อดีต มันก็เกิเลสไม่ได้ สิ่งนั้นก็เกิเลสไม่ได้เห็นใหม่ แต่โลกกันเข้าใจเป็นอย่างนั้น ความเข้าใจว่าศาสนานี้จะต้องเหาะเหินเดินฟ้า ต้องรู้เรื่องสิ่งที่เราทำได้ แต่เรื่องอริยสัจไม่มีใครรู้ได้

ศาสนาสอนเรื่องนี้ สอนเรื่องศีลธรรมจริยธรรม ศีลธรรมคือเรื่องของโลก ถ้าคนเรามีศีลมีธรรมมันเป็นอุดมคติ อุดมคติคือความคิดจากหัวใจ คุณิ เราดูคนที่รังแกกันเห็นใหม่ คนที่มีกำลังมากกว่ารังแกคนที่กำลังน้อยกว่า เราเห็นแล้วเราพอใจใหม่ ความเห็นของเราเห็นแล้วไม่พอใจนะ เราไม่สบายใจเลย เราจับไม่ได้หรอก

ถ้าคนมีน้ำใจ คนใจเป็นธรรม ถ้าคนใจเป็นธรรมถึงจะเป็นสภาวะแบบนั้น ถ้าสภาวะแบบนั้น ถ้ามันมองเขาทำ.. ยังทำไม่ได้แล้วเราจะไปทำใหม่ เพราะมันมีอุดมคติในนี้คือเป็นศีลธรรมจริยธรรม

แต่ถ้าเป็นธรรมะ ! ธรรมะนี้มันชำระถึงสิ่งที่ยังติดค้างในใจ สิ่งที่ยังติดค้างในใจ

คือภพ คือสิ่งที่รองรับความคิด สิ่งที่มาเกิดพาตายไป ปฏิสนธิจิตไม่มีใครเคยเห็นหรือ
เราเห็นได้แค่ความคิด ความคิดไม่ใช่จิต ความคิดเกิดจากจิต แต่ตัวจิตคือตัวภพ ตัวภพที่
เรามาแสวงหากันนี้ เรามาทุกข์มายากกัน เพราะมันละเอียดอ่อนนะ สิ่งทีละเอียดอ่อนนี้
มันละเอียดอ่อนมาก ถ้ามันทวนกระแสเข้าไป

แต่ความคิดของโลกนี้เป็นความคิดจากพลังงานที่ส่งออกไป สิ่งทีส่งออกไปพลังงาน
เป็นตัวใจ แล้วส่งออกไปเป็นความคิด ส่งออกไปในการบริหารจัดการ แล้วโลกตรรกะ
มันคิดได้แค่นี้ สิ่งทีว่าเอาสิ่งนี้ไปศึกษาธรรมกัน แล้วว่าสิ่งนี้เป็นธรรม คำว่าเป็นธรรม
ศาสนาเสื่อมเพราะพระเรา เสื่อมเพราะคนสอน เพราะคนสอนไม่เข้าใจสัจจะตามความ
จริง คือเข้าไม่ถึงเนื้อหาสาระของธรรม เข้าด้วยตรรกะ เข้าด้วยวิธีการ

วิธีการจะเข้าหาธรรม พระไตรปิฎกเป็นการสอนถึงวิธีการเข้าหาธรรม ไม่ใช่ตัว
ธรรม ตัวธรรมจริงๆ คือตัวภพ ตัวภพคืออะไร ตัวภพคือตัววิชา แล้วพอทำลายอวิชา
หมดแล้วมันเหลืออะไร มันเหลือสิ่งที่สะอาดบริสุทธิ์ ...มันเป็นสัจธรรม มันเป็นธรรม
ไม่ใช่ความคิด ไม่ใช่สิ่งต่างๆ เลยเห็นไหม

เวลาพระอรหันต์ทั้งหมด ทั้งตั้งแต่ธาตุ ๔ ชั้น ๕ แล้วก็ทั้งตัวเอง ทั้งตัวเองคือ
มโนมิงปี นิพพินตะติ มโนคือตัวใจ คือตัวภพ ตัวภพออกไปเห็นไหม สิ่งนี้เป็นสัจธรรม
อันหนึ่ง นอกจากวิญญูะ นอกจากสิ่งที่คาดหมายทางโลก เวลาพระอรหันต์สิ้นชีวิต มาร
ตามหา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า “เธออย่าค้นหาเลย ค้นหาไม่เจอหรอก”

มารตามหาพวกเราได้เพราะอะไร เพราะมันมีภพ มีความรู้สึก ความรู้สึกในตัว
ภพ ตัวความรู้สึกเฉยๆ ไม่ใช่ความคิดหรือ ตัวความรู้สึกเฉยๆ มันเป็นสถานที่ มันเป็น
สิ่งที่มารมองเห็นได้ เหมือนกับเรามีทะเบียนบ้าน เรามีที่อยู่ของเรา ที่อยู่นี้.. ทะเบียนบ้าน
เราอยู่ที่ไหน เวลาเราอยู่ที่ไหน ผิดถูกขึ้นมาเขาจะใช้คอมพิวเตอร์ชี้ในทะเบียนบ้าน รู้เลย
ว่าคนนี้อยู่ที่ไหน เกิดที่ไหน อยู่ที่ไหน พ่อแม่เชื้อสายอะไร ความรู้สึกก็เป็นเหมือนกัน !

นี่ไง มารมันรู้คั่นตรงนี้ได้ มารมันจับตรงนี้ได้ อยู่ในครอบงำของมารเห็นไหม
อยู่ได้ภาวะของมาร

“มารเอ๋ย เธอเกิดจากความดำริของเรา บัดนี้เธอจะเกิดไม่ได้อีกแล้ว เพราะเราจะ
ไม่ดำริอีกเลย”

เธอจะไม่มีเห็นใหม่ ไม่ดำริ ไม่ใช่ความคิด ไม่ดำริเห็นใหม่ นีจิตที่มันพ้นออกไป
สภาวะธรรมที่มันแท้จริง มันเป็นสภาวะธรรมที่มีอยู่ ที่สัมผัสได้ ที่จับต้องได้ด้วยความรู้สึก
ด้วยใจของเรา สิ่งที่จะเข้าถึงธรรมได้คือความรู้สึก คือใจเท่านั้น

สิ่งที่เป็นเรื่องโลก เรื่องปัจจัยเครื่องอาศัย เรื่องต่างๆ มันเป็นปัจจัยเครื่องอาศัย
เป็นของชั่วคราว ชีวิตหนึ่ง ภพหนึ่ง ความรู้สึกหนึ่ง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ มันมาให้ได้ตั้ง
สติ ได้ทำดีและทำชั่ว ทำดีเป็นผลบุญกุศลกันไป มันจะส่งผลบุญสิ่งที่ดี

ทำชั่ว ! สิ่งที่ทำชั่วมันจะฝัง.. ใครเป็นคนทำ เพราะใจเป็นคนทำนะ ความดี
ความชั่วใครเป็นคนทำ.. ร่างกายทำไม่ได้หรอก

ความคิด ! ความคิดเป็นตัวเราให้ทำ อยากทำ ความคิดมาจากไหน ความคิดมา
จากภพ มาจากความรู้สึก แล้วความรู้สึกไปเก็บข้อมูลได้หมดเลย แล้วดีและชั่วใครรู้
ความลับไม่มีในโลกหรอก เราเป็นคนทำ เราตัวเอง

พอเราตัวเอง นี่ใจตัวนี้เองเป็นตัวบาปและตัวบุญ ตัวบาปและตัวบุญ นี่ปฏิสนธิจิต
จิตที่เป็นตัวเกิดและตัวตายมันจะเป็นสภาวะแบบนี้ ตัวจับให้ไปเกิดและตาย ตัวจับให้ไป
เกิดและตายเห็นใหม่

ถ้าอริยสังข์เข้าไป ทุกควรกำหนด ทุกข์อยู่ที่ไหน ! ทุกข์อยู่ที่ไหน ! สิ่งที่เราเกิด
ขึ้นมาเป็นผลของทุกข์ ที่เราร้องไห้เราเสียใจนี่เป็นวิบากนะ วิบากเพราะอะไร เพราะเขา
ว่าเราแล้ว คนที่เขาว่านี่เขาชมเราก็ได้ แต่เราไปเข้าใจว่าเขาว่าเรา พอเขาว่าเราปุ๊บเรา
เสียใจ นี่วิบากคือผลของความเสียใจ

ความเสียใจคือทุกข์ไซ้ใหม่ เราว่าแต่ความเสียใจ ความน้อยใจ ความเศร้าหมอง
เป็นทุกข์ ไม่ใช่ !.. เป็นผลของมัน แต่เหตุแห่งทุกข์.. ทุกควรกำหนด กำหนดทุกข์คือ
อะไร ทุกข์คือชาติปี ทุกขา ทุกข์คือมีชาติ มีการเกิด มีสถานะ มีสิ่งที่รับรู้

ถ้าไม่มีความรู้สึกเอาอะไรไปรับรู้มัน สิ่งกลมพัดไปใครรับรู้มัน โลกนี้มีเพราะมีเรา ทุกข์มีเพราะมีเรา มีสิ่งรับรู้ทั้งหมด นี่ไงทุกข์เกิดที่นี่ ถ้าใครเห็นทุกข์ ทุกควรกำหนด สมุทัยควรละ ทุกข์ละไม่ได้ ทุกข์เป็นตัวสังขารม แต่ตัวสมุทัย ตัวต้นหาความทะยานอยาก ตัวหลงผิดนี้ละได้ สิ่งนี้เราละด้วยอะไร.. ละด้วยมรรคญาณ

มรรคญาณมันเกิดมาจากไหน เกิดมาจากสติสัมปชัญญะนะ ถ้ามีสติ เรามีสติ สัมมาสติ สติเกิดขึ้นมายับยั้งหมดเลย ยับยั้งสิ่งที่เราทำผิดทำชั่ว ยับยั้งไว้ก่อน แล้วดีก็ทำไป ชั่วก็ไม่ทำ ชั่วไปยับยั้งมัน ถ้าชั่วก็ไม่ทำ ชั่วมันยับยั้งไม่ได้ ชั่วมันอยากทำ ชั่วมันอยากทำ เพราะอะไร เพราะว่าเรายับยั้งใจเราไม่ได้ เพราะสติเราอ่อน ปัญญาเราควบคุมไม่ได้ สติมันควบคุมไม่ทัน มันก็ต้องฝึก

ฝึกมาทำไม ฝึกก็ฝึกเห็นคุณค่าของศาสนาไง มีสังขารม มีความเชื่อ ความเชื่อว่า ถ้าเราทำไปแล้วจะมีผลกับเรา สิ่งที่เราทำไปแล้วมันจะมีผลกับเรานะ ถ้าเราทำไปแล้วผลมันต้องมันเกิดกับเราแน่นอน เพราะเป็นการกระทำ โลกนี้ไม่มีของฟรีนะ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เต็มขนาด !

คุณ พ่อแม่เลี้ยงลูกมีผลตอบแทนไหม เราให้ความรักของพ่อแม่ให้กับลูก ผลตอบแทนมันคืออะไร ผลตอบแทนคือความรักไง ผลตอบแทนลูกมีที่ยืนในสังคม ลูกประสบความสำเร็จ เราสุขไหม เราพอใจไหม เราพอใจเห็นไหม

ลูกที่ดีเห็นไหม ลูกที่ดีทำให้ครอบครัวเรา ตระกูลเรามีแต่คนชื่นชม ถ้าลูกเราไม่ดีเห็นไหม สิ่งที่ดีเคยจะกลับมาที่ตระกูลของเรา นี่เราทำของเรา.. เราทำของเรา.. แล้วตระกูลของเราเห็นไหม สายบุญสายกรรม ! ไม่มีสายบุญสายกรรมจะไม่มาเกิดกัน

ในการเกิดมา ในภพหน้าเราเห็นหน้ากันนี้ ไม่ชาติใดชาติหนึ่ง เราต้องมีสิ่งที่เราสร้างบุญสร้างกรรมด้วยกันมา ถ้าไม่อย่างนั้นเราจะไม่มาเห็นหน้าเห็นตากันหรอก ในสภาวะ ในวิภวัญจะ สิ่งที่เป็นวิภวัญจะ การเกิดและการตายเป็นผลของวิภวัญจะ ผลของวิภวัญจะ สายบุญสายกรรม ทำให้เกิดยิ่งใกล้ชีวิตยิ่งเกิดห่าง

การกระทำ เวลาใกล้ชีวิตเข้ามาเห็นไหม ลูกเราทำสิ่งใดก็แล้วแต่เราเจ็บปวดไหม ลูกทำความดีเราชื่นใจไหม ความเจ็บปวด ความชื่นใจนี้เป็นกรรมดีและกรรมชั่ว เราทำดี

ต้องได้ดี โลกนี้ไม่มีของฟรี ทุกอย่างมีเหตุมีผล ทุกอย่างมีที่มาที่ไป แล้วเราเชื่อหรือไม่ เชื่อละ ถ้าเราเชื่อปั๊บ !ชีวิตเราจะราบรื่น ชีวิตเราจะมีจุดยืน

สิ่งใดที่กระทบกระเทือนขึ้นมาแล้ว มันเป็นผลกระทบใช่ไหม เราเป็นผู้รับใช้ไหม ถ้าเราควบคุมสิ่งที่ลับ ควบคุมใจเราได้ สิ่งที่กระทบเข้ามาณะ มันก็เป็นเรื่องไร้สาระ เรื่องจากข้างนอก แต่ถ้าจิตใจเราอ่อนแอ สิ่งที่กระทบมาแล้วมันจะรุนแรงมาก เจ็บปวดมาก.. เจ็บปวดมาก.. ต้องเอาคืน ต้องทำไป มันสร้างเวรสร้างกรรมต่อไปเห็นไหม

แต่ถ้าเราระงับด้วยการไม่จองเวร สิ่งที่เกิดขึ้นมา การกระทบกันมันมีเวรมีกรรมกันมาทั้งหมด ศาสนาพุทธสอน แพ้เป็นพระ ! ไม่ใช่แพ้แบบโง่.. บ้า.. เซ่อ.. แพ้แบบมีสติสัมปชัญญะ แพ้แบบรู้ทัน แพ้แบบเราสร้างคุณงามความดี สิ่งนี้เป็นผล ผลที่เกิดมาจากวิญญะ เกิดมาจากสิ่งที่วนเวียนกันเกิดมา สิ่งนี้มีเห็นใหม่ ศาสนาถึงสอนว่านรกสวรรค์มี การเกิดและการตายมี สิ่งที่มีเพราะมันเป็นพันธกรรม มันตัดแต่งจิตเห็นใหม่ จิตที่ทำได้ขึ้นมามันตัดแต่งจิตที่ดี คนทำดีจนเคยชิน

ความเคยชินของใจที่ทำความดีๆ มาแล้วนี่ มันจะทำดีเรื่อยๆ ไป คนทำชั่วๆ จนเคยชินเห็นใหม่ พันธุกรรมแต่งให้ดีหรือแต่งให้ชั่วก็ได้ แต่งให้ชั่วก็ได้นี่ทำอะไรมันก็เป็นความฝงใจไป แล้วเราแต่งให้ดีแบบโลกนี้ มาวัดมาว่าดีกว่ากันแล้ว คนนี้มีศีลธรรมจริยธรรม.. เป็นคนดี ด้อย่างนี้ดีในวิญญะไง ดีลดยไป ดีแบบโดนคลื่นพัดไป แต่ดีแบบพ้นจากวิญญะ ดีแบบว่ากระแสของการเกิดและการตายไม่สามารถพัดให้เราไปได้อีก ดีแบบพ้นจากวิญญะ ดีแบบการพ้นจากการขับของภพ มันดีเลิศนะ ดีเลิศในศาสนา

ถ้าพูดถึงถ้าคนไม่เข้าใจ จะไม่เข้าใจ ด้อย่างหยาบ ด้อย่างกลาง ด้อย่างละเอียดสุด ด้อย่างไร แต่ถ้าเราไปติดติดๆ ก็เกาะเลยเห็นใหม่ พาหะเป็นเครื่องดำเนินต่อไป สัพเพ ธัมมา อนัตตา สภาวะธรรมเป็นอนัตตา แต่ผลของมันเป็นธรรม ผลของมันเป็นสัจธรรม ผลของมันเป็นความจริง

ไม่ใช่อนัตตา อนัตตาคือมันแปรสภาพ สิ่งที่แปรสภาพมันมีในสัจธรรมเห็นใหม่ เราต้องแก้ไข เราต้องคัดแปลงนะ ถ้าเราทำของเรา สัจธรรมมันเป็นมรรคญาณ มันเป็นความรู้สึกลับ มันเป็นความภายใน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นมาจากข้างนอก อุดมคติของเรา ความคิด

ของเรา เราออกมาเป็นโครงการ ออกมาเป็นการบริหารจัดการ การหาปัจจัยเครื่องอาศัย อันนี้มันเป็นหน้าที่การงานของโลกที่มองเห็นกัน

แต่สังขาร ความจริงจากข้างใน มรรคญาณที่เป็นธรรมจักร สิ่งที่เป็นปัญญา มรรคญาณ สังขารเป็นมรรคที่หมุนเข้าไปในหัวใจ เทวดา อินทร์ พรหมเห็น ผู้รู้เห็น ความเข้าใจเห็น แต่โลกตาหยาบ ลืมตามองอยู่นี้แต่มองไม่เห็น มองไม่รู้ แต่เรื่องสังขาร สิ่งต่างๆ นี้ ถ้าสิ่งที่มีมันไม่มีจริง ธรรมสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง

คูลี ในทางโลกเขาต้องตรวจสอบได้ ทางบัญญัติทางทุกอย่างต้องตรวจสอบได้ ต้องมีการตรวจสอบ ต้องมีการรับผลงานอันนั้น นี้ก็เหมือนกัน ถ้ามันไม่มีสังขารความจริง มันจะตรวจสอบได้อย่างไร มันจะเอาอะไรมาคะคานกัน เอาสิ่งใดมาเปิดเผยกัน เอาสิ่งใดมา ยืนยันกันว่าสิ่งนั้นใช่หรือไม่ใช่

ผู้รู้ใจ ผู้รู้มี ผู้รู้เข้าใจได้ สิ่งนี้พิสูจน์ได้ สิ่งนี้ตรวจสอบได้ สิ่งนี้การกระทำได้ นี่ผลของธรรมนะ ผลของธรรมที่เราเข้ามาในศาสนา สิ่งที่ดีข้างนอกดีข้างใน ความดีของเรา ทำของเราแล้วนี้ โลกนี้ไม่มีของฟรี ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว เราทำของเราแล้วจะเป็นประโยชน์กับเรา เอวัง